

Laureaat van de Davidsfonds Junior Journalist-wedstrijd 2018 in Tielt
Vriendschap

Cas Verleysen, 't Nieuwland

Vriendschap kent geen grenzen

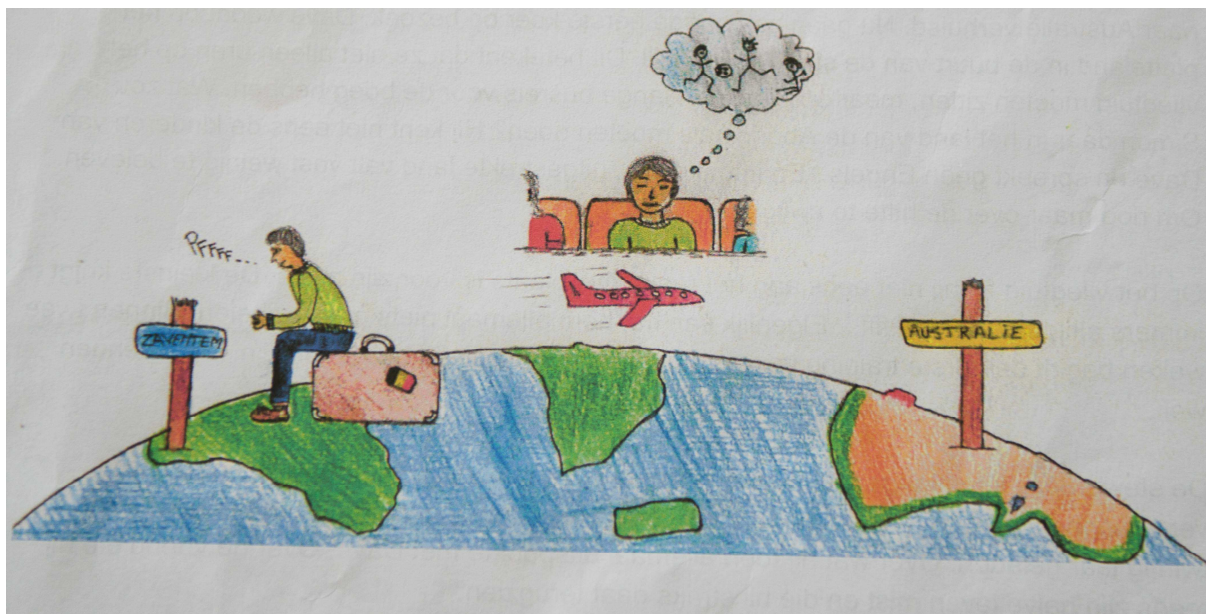
“Pfff...” Simon zucht als hij de zware valiezen in de auto helpt laden. Het zal de slechtste vakantie zijn die hij ooit heeft meegemaakt. Ze vertrekken naar Zaventem waar ze het vliegtuig zullen nemen richting Australië. Vijf weken, meer dan de helft van de grote vakantie, zal hij samen met mama, papa en zusje aan de andere kant van de wereld zitten. Terwijl zijn vrienden hier allemaal leuke dingen gaan doen.

De ganse autoreis naar de luchthaven zit hij mokkend door het raam naar buiten te staren. Vijf lange weken zal hij niet met Sam, Briek, Louis en Quinten kunnen spelen. Volgende week viert Louis ook nog zijn twaalfde verjaardag. Dat verjaardagsfeestje ziet hij ook al aan zijn neus voorbijgaan. Bovendien kan hij dan niet meepraten over alle belevenissen van op het feestje.

“Pfff...” Slenterend stapt hij door de grote vertrekhal van de luchthaven terwijl hij allemaal mensen ziet die welgezind op reis vertrekken. Papa trakteert vrolijk met een koffie en een frisdrank. Hijzelf mist nu al zijn vrienden en daar is hij echt niet blij om. Australië ? Een hele dag in het vliegtuig zitten om er te geraken. Wat een verspilling van zijn tijd. Hij had nu met zijn vrienden kunnen spelen.

Ongeveer twintig jaar geleden is Dave, de beste jeugdvriend van papa, samen met zijn gezin naar Australië verhuisd. Nu gaan ze voor de eerste keer op bezoek. Dave woont op het platteland in de buurt van de stad Broken Hill. Dit betekent dat ze niet alleen uren op het vliegtuig moeten zitten, maar ook nog een lange busreis voor de boeg hebben. Wat zou Simon daar in het land van de Aboriginals moeten doen ? Hij kent niet eens de kinderen van Dave en spreekt geen Engels. En in dat grote, uitgestrekte land valt vast weinig te beleven. Om nog maar over de hitte te zwijgen...

Op het vliegtuig zit hij nog niet eens aan het raam. Die plaats is voor zijn zusje. De kleinste krijgt immers altijd haar zin. Pfff... Eigenlijk kan het hem allemaal niets meer schelen. Binnen twee weken begint de eerste training van de sportclub, ook daar zal hij niet bij zijn. Zijn vrienden wel...



De stewardess komt langs met een drankje en lacht vriendelijk naar hem. Een beetje verlegen lacht hij terug. Naast hem zit papa de hele tijd te glunderen en te vertellen over twintig jaar geleden. Over wat hij toen allemaal uitspookte met Dave. Over de vriend die hij reeds zijn halve leven mist en die hij straks gaat terugzien.

Plots denkt Simon: "Als ik het al zo moeilijk vind om mijn vrienden vijf weken te missen, hoe erg moet het dan niet zijn voor papa om zijn vriend twintig jaar te moeten missen? En wie van zijn vrienden zal op het eind van de vakantie kunnen zeggen dat hij naar de andere kant van de wereld is geweest?"

Hij zal Sam, Quinten en de rest van zijn vrienden en schoolmakkers heel wat avonturen te vertellen hebben. Uiteindelijk blijven er dan nog drie weken vakantie over om te ravotten, kattenkwaad uit te halen en te voetballen. Boos zullen ze wel niet zijn: echte vrienden blijven immers echte vrienden! Altijd en overal. Ook over de grenzen heen, zoals bij papa en Dave.

Zusje kijkt door het raam, mama leest de Flair en papa droomt hoe hij en Dave elkaar in de armen vliegen. Simon kruipt dicht tegen zijn papa aan en denkt: "Eigenlijk heb ik mijn allerbeste vrienden hier allemaal bij mij".

Hij knijpt nog eens extra hard in zijn liefste teddybeer en valt in slaap. Het wordt vast de meest fantastische vakantie ooit...